

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 16.07.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 16.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **7956** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс, чл. 1, ал.1 ЗОДОВ.

Делото е образувано по исковата претенция на О. Т. М. ЕГН [ЕГН], първоначално предявена с жалба с характер на искова молба с вх. № 22473/27.07.2018 г. по описа на съда, и допълнително уточнена от ищеца по указания на съда с негово изявление от 22.08.2018г. ръкописен текст, заведено с вх. № 24733/22.08.2018г. и печатен текст, озаглавен искова молба, подписан само от ищеца, и за сумата от 5000лв. срещу Главна дирекция "Охрана", която да му бъде присъдена за неимуществени вреди от транспортирането на ищеца в микробус на дирекцията на 12.07.2018г. по маршрут Затвора С. - Затвора П., и конкретно на следните основания:

1. На първо място основанието, предявено първоначално с жалбата, касаещо поставянето на белезници, следва да се приеме, че не се претендира като самостоятелно основание, предвид изрично волеизявление на ищеца, озаглавено искова молба с печатен текст - лист 19 от делото, представено с негова ръкописна молба, заведена от дата 22.08.2018г., лист 17 от делото.

Изявлението, озаглавено искова молба е подписано само от ищеца, в същото във връзка с указания на съда, и конкретно на л. 20 от делото се уточнява изрично следното:

"Не възразявам и не предявявам претенция за слагането на белезници при транспортирането ми. Но претендирам такава по отношение на транспортирането ми от С. до П. с белезници по нехуманен и нечовешки начин. А именно:

На 12.07.2018 г. сутринта бях разпределен за конвоиране до [населено място], до затвора, тъй-като на 13.07.2018 г. имах дело, по което присъствието е задължително. След като излязохме от сградата на Затвора-С. ми бяха сложени белезници от служители на Главна дирекция „Охрана“, когато се качихме в микробуса, след като първо лично оставих багажа си в багажното отделение намиращо се в задната част на

микробуса. След това ми бяха разкопчани белезниците и вътре в микробуса ми бяха поставени два отделни чифта белезници на всяка ръка, като на всяка ръка имах по един чифт белезници, с които бях закопчан за двамата лишени от свобода вляво и вдясно от мен. Аз бях в средата, с белезници и на двете ръце, като разпнат на кръст. По този нечовешки начин е практиката да се конвоират задържаните в арестите и затворите лица. След това бях задължен от служителите на ГДО да вляза в отделение в задната част на микробуса. В тази клетка от ламарини и метални пейки заварени за пода, бяхме натикани над 7 човека. Вътре в буса общата площ за сядане не е повече от 2-3 кв. м.

През целия път бях принуден да седя на земята с разпнати ръце. Маршрута бе от Затвора-С. до Затвора-П. и от там до Затвора-П.. Пропътувах това разстояние седейки на земята, на пода, болен и с болки в гърба. Без вода и възможност да отида до тоалетна. Това транспортиране продължи доста часове, през които се чувствах ужасно и изпитвах болка. Микробуса се друсаше през цялото време и от това получавах допълнителни болки и дискомфорт в областта на кръста, където имах възпаление на дисковата ми болест. Да не говорим, че микробуса се движеше доста бързо.“

Счита, че служителите на ГДО не са спазили указанията „в техните наредби, в които по никакъв начин не им е било разпоредено, че имат право да наблъскват по 8-10 човека във въпросните бусове - „катафалки“, където бях принуден да седя с часове без въздух и други човешки нужди.“

Посочва и разпределението на буса - който наричали „душегубка“: разделен на две отделения, всяко 2-3кв.м., в който е бил принуден да седи на пода с белезници в продължение на няколко часа.

На следващо място ищецът е претендира, че в Закона за пътищата не позволявал да се транспортират по описания начин хора без обезопасителни колани, а в случая напълно липсвали.

От така изложеното според ищеца било видно, че е налице фактически състав, позволяващ да се ангажира отговорността на Държавата в лицето на ГДО поради което предявява иск за вреди в размер на 5 000 лв, с техните действия и бездействия му причинили описаните болки и страдания, на които бил подложен през целия път и след това.

2. В първоначалното изявление до съда - жалбата с характер на искова молба, във връзка с процесния иск е посочено, че ищецът претендира неимуществени вреди затова, че е транспортиран от [населено място] до [населено място] на 12.07.2018г. в отделение на микробус, претъпкано с други конвоирани лица, без прозорци, без обезопасителни колани и без достатъчно места за сядане, като от всичко това ищецът бил физически и психически травмиран и с допълнителни усложнения на "дисковата" му болест, също и от начина на шофиране на водача бил психически травмиран. Също ищецът уточнява, че транспортирането му било организирано от ГДО и счита за незаконосъобразно болен човек да бъде унижаван и транспортиран по описания начин. За условията в микробуса е посочил следното: след като му поставили белезниците по описания начин, били натоварени буквално като животни и натъпкани в микробуса, който бил без никакви прозорци, затворени в клетка и настанени на метални седалки, дори ищецът седнал на "земята", защото нямало място.Изтъква, че в превозното средство следвало да има обезопасителен колан на седалките, а в случая изобщо не съществували. От дългия превоз и друсането болките

в областта на кръста му били ужасни, поради това, че нямало къде да седне и седял на земята. На едно от пътуващите лица - Р. Н. Р. му направило впечатление, че ищецът изпитвал болки и решил да се измести там, където бил ищеца, съответно ищецът седнал на неговото място на металната седалка. След известно време поради това, че нямало обезопасителен колан на седалката, което счита за абсурдно, от бързата скорост и рязко намаляване, ищецът залитнал и си ударил главата, като се опитал да се задържи, "но единствено , че ръцете ми бяха вързани за другите пътуващи, ме задържа да не станем -сериозен инцидент." Конвоиращата кола се движела много бързо и спирала рязко, което било ужасно мъчение както за ищеца, така и за другите лица, които пътували в нечовешки условия "за ръцете един за друг над 8 човека".

Следва да се приеме, че за доказване на основанията на исковата претенция, ищецът е ангажирал гласни доказателствени средства, като е посочил свидетели, пред които се случили всички описани от него нередности:

- И. М. К. с ЕГН [ЕГН], който изтърпявал присъда в Затвора С. З.,
- Р. Н. Р. с ЕГН [ЕГН], който изтърпявал присъда в С. - Т. К..

Ищецът е посочил в първоначалната "жалба" до съда, с която е предявил и иска, "адвокат, който ще ме представлява- В. С."

Предвид посоченото изявление, съдът приема, че се касае за общо пълномощно, предвидено по чл.34, ал.1 ГПК. По делото съществува изявление от адв. В. С. С., - л. 124 от делото, в което по отношение на процесния иск - е посочено само, че поставянето на белезници на ищеца му е причинило вреди, отговорността е гаранционно-обезпечителна и не е необходимо да се посочва, кой му ги е поставил. Същото важало и за вредите от транспортирането му. Адвокатът се е позовал на делото Н. и други срещу България, като призовава съда да разгледа делото без формалности.

Също адвокатът е посочил в изявлението си до съда да бъде уведомяван за нередовности на исковата молба, и на конкретен адрес в [населено място].

Съдът е приел, че процесната искова претенция е с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, като предвид изложените от ищеца конкретни основания от фактическа страна, се касае за вреди от фактически действия и бездействия на органите на ГД "Охрана", и искът е допустим на основание чл.204, ал.4 АПК, като съдът пред който е предявен следва да установи незаконосъобразността на тези действия и бездействия. Също така съдът е приел, че исковата молба до съда, обективирана в посочените по-горе изявления, също е редовна.

След размяна на книжа, по делото е постъпил отговор на исковата от ответника Главна дирекция "Охрана", като на първо място "относно допустимостта на иска" се претендира, че исковата молба не отговаряла на изискванията по чл.150, ал.2 АПК и чл.127, ал.2 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, тъй като ищецът не бил представил нито посочил доказателства, които установявали незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи на държавата или длъжностни лица при или по повод изпълнени е на административната дейност, с което да се ангажира отговорност по ЗОДОВ.

Съдът намира този довод за изцяло необоснован, доколкото именно ответникът е длъжен да представи цялата административна преписка, свързаната с конвоирането на ищеца на процесната дата, в това число и вътрешно ведомствени актове, които я

регламентират. От формална страна исковата молба е редовна, доколкото видно от изрично/дословно" обсъдени/цитирани изявления на ищеца, същият от формална страна е посочил основанията на исковата си претенция за вреди, както и доказателства. В зависимост от направените оспорвания, съдът е задължен да укаже за кои факти не се сочат такива, както и доказателствената тежест.

Също така съдът съобрази, че ищецът е бил задържано в Затвора лице, както и, че относно осъществените от органите на Главна дирекция "Охрана" фактически действия и претендирани бездействия, не е съществувало нормативно изискване да бъдат връчвани на ищеца каквито и да са писмени изявления , респективно актове, регламентиращи дейността на органите от ГД "Охрана", и които впоследствие същият да представи или оспори като незаконосъобразни пред съда. Конкретни данни в този аспект няма и в отговора на исковата молба. Предвид на това възражението на ответника за недопустимост на исковата молба, мотивирано с нередовност поради бланкетното твърдение за непредставяне в пълнота на доказателства, не засяга нито допустимостта, нито редовността на исковата молба. Както се посочи, исковата молба е допустима на основание чл.204, ал.4 АПК вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ, тъй като основанията са свързани с фактически действия и бездействия, които не са предвидени според ищеца в актовете, регламентиращи дейността по конвоирането на лица в неговото положение.

На следващо място, в частта на отговора на исковата молба - "по обстоятелствата, на които се основава иска", ответникът фактически е признал, че ищецът действително е бил конвоиран на 12.07.2018г. от С. до П. и посочил конкретни , служебно известни му данни и представил доказателства за конкретния автомобил - свидетелство за регистрация на автомобила, и за правната регламентация на дейността - заповед № ЛС-04-1228/14.07.2017г. за утвърждаване на "Правила за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на Главна дирекция "Охрана", издадена от министъра на правосъдието, представени са и самите правила, но само част от съдържанието на чл.13-, чл.14 и чл. 15, също частично чл.16. , както и Приложение 4 към правилата, озаглавено "Изисквания за оборудване на специализирани автобуси и автомобили"; също е представена заповед .за наряда конкретния ден,и за конвоираните лица.

Ответникът на първо място оспорва изяло процесния иск, мотивира се, че се касае за специален автомобил с конкретни параметри и прилага доказателства - свидетелството за регистрация, а нормативните изисквания за автомобилите били регламентиращи в чл.15, ал.3 от Правилата. също ответникът се е позовал на чл.2, ал.1, т.5 от Наредба Н-3/18.02.2013г. за изменение на конструкцията на регистрираните пътни превозни средства, издадена от министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, която не се прилагала за автомобили, проектирани и произведени за конвоиране на обвиняеми, подсъдими или с мярка за неотклонение задържане под стража. Също ответникът се е позовал на чл. 91, ал.3 от Закона за движение по пътищата , според която автомобилите на дирекцията са моторни превозни средства със специален режим. (Оспорва твърдението на ищеца по фактите, че е седял на земята.

По същество счита, че от исковата молба не можело да се направят изводи за незаконни действия/бездействия на органи на ГД "Охрана" и претърпени във връзка с това вреди, иска от съда да отхвърли изцяло иска.

От изложеното съдът намира, че единствено страните признават, че действително

ищецът е конвоиран на 12.07.2018г. с бус на ГД "Охрана", индивидуализиран в отговора на исковата молба, и по маршрута Затвора С. - до Затвора П.. Всички останали основания, посочени от ищеца, са спорни и подлежат на доказване.

Съдът следва да се произнесе по доказателствата:

1. Като допустими и относими, следва да допусне разпит на свидетелите, посочени от ищеца

2. Следва да задължи ответника да представи в цялост "Правила за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на Главна дирекция "Охрана", тъй като ответникът претендира неспазване на начина, по който е предвидено да бъде конвоиран и конкретно лице със заболяване, а съдът ще бъде в невъзможност да се произнесе, доколкото се касае за вътрешноведомствен нормативен акт, който не е обнародван в Държавен вестник и е невъзможно по друг начин да бъде узнат от съда, освен това съдът в тази част следва да се произнесе по законосъобразността на административна дейност, в която връзка съответният административен орган по арг. от чл.152 АПК е задължен служебно да представи цялата административна преписка, съответно при непредставянето ѝ съдът е задължен да я изиска служебно.

3. Що се касае до последното - твърдението на ищеца, че е бил болен - л. 20, стр. 2 от изявлението му, искова молба, както и за предстоящо изследване компютърна томография, твърдението на ищеца дискова херния, съдът следва да укаже на ищеца и на адв. С., че не е представил доказателства и не е направено искане да бъдат събрани писмени такива, находящи се евентуално в медицинската документация за ищеца в Затвора С., като му предостави възможност да направи доказателствено искане. Касае за твърдения за конкретно заболяване на ищеца, което е допустимо да се установи с медицински документи, издадени от правоспособни лица, а не със свидетелски показания. На следващо място, в производството по чл. 203 и сл. от АПК съдът няма правомощие служебно да събира доказателства, относими към претърпените от ищеца неимуществени вреди.

Поради редовност и допустимост на исковата претенция, разменените книжа, съдът следва да насрочи разглеждането ѝ в открито съдебно заседание. С оглед ситуацията в страната във връзка с разпространението на COVID 19, удълженият срок на епидемичната обстановка, неяснотата за евентуалните бъдещи мерки за опазване на общественото здраве, намира, че съдебното заседание следва да се проведе чрез видеоконферентна връзка между трета зала на Административен съд София град и съдебната зала на Затвора С., където да се намират свидетелите. За този си извод съдът съобрази, че по отношение на доказателствата, по исковите за вреди се прилагат субсидиарно правилата по ГПК - чл.204, ал.5 АПК. Първият кодекс допуска провеждането на съдебни заседания чрез видеоконферентни връзки, в ситуации, в които страните не се намират на едно и също място, в това число във връзка с приложението на Правото на ЕС. Що се касае до приложението на последното е издаден още през 2013г. и Наръчник за видеоконферентна връзка при трансграничните производства, който обхваща наказателни, граждански и търговски дела, публично достъпен.

На основание изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане зв открито съдебно заседание за 17.08. 2020г. от 09:30 часа, за която дата и час да се призват страните - ищецът Г. Т. М., чрез процесуалния му представител адв. В. С. от АК - П., ответникът Главна дирекция "Охрана" и Прокуратурата.

ДОПУСКА до разпит в насроченото по делото съдебно заседание свидетелите И. М. К. с ЕГН [ЕГН] и Р. Н. Р. с ЕГН [ЕГН], посочени от ищеца.

ОПРЕДЕЛЯ провеждането на съдебното заседание чрез видеоконферентна връзка между трета зала на Административен съд София град и съдебната зала на Затвора С., като залата на Затвора С. е място на заседанието за разпита на допуснатите от съда свидетели И. М. К. с ЕГН [ЕГН] и Р. Н. Р. с ЕГН [ЕГН], в случай, че се намират към тази дата в затвор в страната, а за останалите страни - мястото на съдебното заседание е посочената зала в сградата на Административен съд София-град, в [населено място], [улица].

СЛУЖЕБНО от администрацията на съда да се създаде необходимата техническа организация на заседанието, в това число като се координират действията по техническото осигуряване на заседанието при спазването на съответните технически стандарти, с администрацията на Затвора С..

ЗАДЪЛЖАВА началника на Затвора С. да разпoredи необходимата техническа организация за провеждане на заседанието чрез видеоконферентна връзка, в координация с техническите специалисти на съда.

ЗАДЪЛЖАВА началника на Затвора С. да осигури за датата и часа на съдебното заседание и на посоченото от съда място присъствието на свидетеля Р. Н. Р. с ЕГН [ЕГН] - който по данни на ищеца изтърпявал присъда в С. - Т. К., а в случай, че не се намира в затвора, изрично да уведоми съда за това - с писмено изявление в 7-дневен срок от получаване на определението.

ЗАДЪЛЖАВА началника на Затвора С. З. да осигури за датата и часа на съдебното заседание и на посоченото от съда място присъствието на свидетеля И. М. К. с ЕГН [ЕГН], който по данни на ищеца изтърпявал присъда в Затвора С. З., а в случай, че не се намира в затвора, изрично да уведоми съда за това - с писмено изявление в 7-дневен срок от получаване на определението.

ПРЕПИС от писмения отговор на Главна дирекция "Охрана" да се изпрати на ищеца на установения по делото негов постоянен и настоящ адрес, и на адвоката му, на посочения в молбата му адрес в [населено място], като предоставя възможност за становище по твърденията по фактите в отговора във връзка с конвоирането на ищеца на 12.07.2018г.

УКАЗВА на страните разпределение на доказателствената тежест:

УКАЗВА на ищеца, че носи доказателствена тежест за установяване на

съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. Следва да докаже всеки елемент от състава на отговорността за вреди по чл.1 ЗОДОВ:- наличие на незаконосъобразен административен акт, от който се претендират вредите, неговата отмяна като незаконосъобразен; - вид и размер на причинени вреди; - причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредите.

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в отговора на исковата молба.

УКАЗВА на страните, че всички обстоятелства, съставляващи елементите по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на държавата за вреди, са спорни по делото, с изключение на твърдението на ищеца, че на 12.07.2018г. действително е бил конвоиран от органи на ответника по посочения в исковата молба маршрут, по които ищецът, респективно чрез адв. С. също има възможност да вземе становище - в съдебното заседание по делото.

По доказателствата, съдът указва/задължава СТРАНИТЕ ЗА СЛЕДНОТО:

ЗАДЪЛЖАВА ответника да представи в цялост "Правила за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на Главна дирекция "Охрана", - в 7-дневен срок от съобщението.

УКАЗВА на ищеца, че не сочи и не представя доказателства по твърдението си, че към 12.07.2018г. е имал заболяване, като му предоставя възможност да ангажира доказателства, респективно уточни основанията на исковата си претенция по този въпрос най-късно в първото по делото заседание - чл.204, ал.2 АПК.

Определението не подлежи на обжалване, преписи да се връчат на ищеца и адв. С., на ответника - Главна дирекция „Охрана“, на Прокуратурата чрез СГП и на началника на Затвора С. и на началника на затвора С. 3.. .

Съдия